

Projektové noviny

Číslo 2

5.ročník (2008/2009)

listopad 2008

Z obsahu:

Maratón s eTwinningem	Básničky, pohádky, příběhy o strašidlech
Logická olympiáda – základní kolo, finále	Třetíáci a čtvrtáci se učí o našem městě
Planetárium – 2.C	Řepařská drážka – 5.C
Předškoláci ve škole	Zápis do 1.ročníku

Partnerství škol v Evropě

Maratón probíhal napříč celou Českou Republikou **od 20. do 24. října** v rámci evropských týdnů s eTwinningem. 22 škol v průběhu celého týdne postupně pracovalo na **příběhu Modrého a Žlutého** – dvou panáčků z loga Twinning.

Jejich putování začalo v pondělí v 8 hodin v Otrokovicích a odtud putovali panáčci k nám do Kolína. Na naší škole se zdrželi od 10 hodin do jedné odpoledne.

Toto je náš příspěvek k jejich cestě:

Milý Žlutásku a Modrásku, moc vás oba **vítáme v našem královském městě Kolíně**. Doufáme, že jste měli z Otrokovic dobrou cestu. Naše město je velice krásné, plné historických památek, nejznámější je asi chrám Sv. Bartoloměje. Žije zde asi 30 000 obyvatel, máme zde sedm základních škol a my navštívíme tu nejlepší – 7. základní školu. Je velká, světlá, sportovně zaměřená, hlavně na atletiku, ale můžete se věnovat i jiným sportům, jako je aerobic, gymnastika, florbal a další. Jestli se vám nechce zrovna sportovat, máme tady taky keramiku, šikulu, hraní na flétnu, informatiku, ale i spoustu jiných kroužků. Určitě si vyberete ten, který vás bude nejvíce bavit. **My chodíme do 5.C** a máme moc hodnou paní učitelku. Jezdíme spolu každý rok na školu v přírodě, to je to nejlepší!! Rádi ale děláme různé projekty. Buď jen ve třídě, nebo taky máme projektové dny pro celou školu. To jsme společně i s dětmi z jiných tříd a můžeme si vybrat téma, které nám je nejbližší. Máme zde taky žákovský parlament a každé 2 měsíce vydáváme časopis Sporták a příležitostně Projektové noviny. Od třetí třídy se učíme **angličtinu nebo němčinu**. Kdo je hodně netrpělivý, může se učit v jazykovém kroužku už od první třídy. Když vyjdete před naši školu a přejdete silnici, můžete se jít vykoupat do Vodního světa nebo si zajezdit na dopravním hřišti. Taky tam společně chodíme a moc se nám tam líbí. Tak co, jak se vám zde líbí? Už máte hlad? Pojdte s námi do naší školní jídelny, ať se posílíte na další cestu. Přejeme vám šťastnou cestu a ať se vám v dalších školách líbí jako v té naší. Vaši kamarádi z 5.C

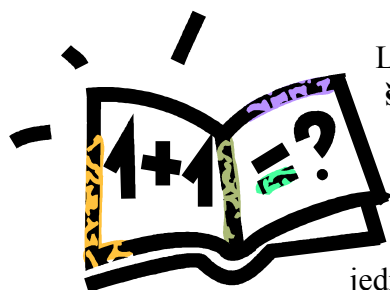
Modrý a Žlutý postupně navštívili všech 22 přihlášených škol a dokonce ještě 5 škol přihlášených dodatečně. Žáci naší školy se s nimi setkali jako jediní zástupci Kolínska a nejmladší z 5 „maratónců“ středočeského kraje.

Putování panáček skončilo v pátek 24.října v noci v Proseči.

Koho zajímají příběhy z putování Modrého a Žlutého panáčka, může si číst o průběhu celého Maratonu na <http://etwinning-maraton.blogspot.com>

Logická olympiáda

V pátek 10. října se uskutečnilo základní kolo **Logické olympiády**, kterého se zúčastnilo téměř 4000 žáků z více než 150 škol v Praze a Středočeském kraji. Z Kolína se účastnily 2 školy. Z naší školy postoupily 3 děti do **finále**, které proběhne **14. listopadu 2008 v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR**. Jsou to **Aneta Dautovská z 5.C, Vít Jirovský z 5.C a Adéla Netíková z 5.A**.

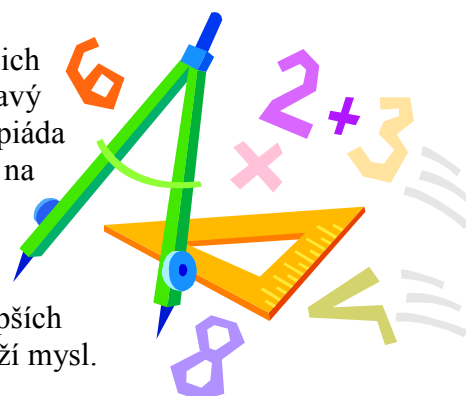

Logická olympiáda je **soutěž pro žáky pátých tříd základních škol** pořádaná Menzou ČR ve spolupráci se školami, které si uvědomují důležitost včasného objevení individuálních vloh svých žáků a užitečnost jejich dalšího rozvoje.

Existuje řada různých dispozic a nadání. Logické myšlení je jedním z nich. Toto nadání se však v běžných školních aktivitách u dětí často neprojeví. Cílem soutěže je podchytil tyto skryté schopnosti žáků a pomoci v jejich dalším rozvoji.

Soutěžní úlohy jsou založeny na obecných principech a pro jejich řešení není třeba žádných speciálních znalostí. Stačí zdravý rozum, logika, rychlý a správný úsudek. Tím se Logická olympiáda liší od ostatních soutěží, kde úspěch závisí do značné míry na úrovni znalostí žáka.

V tomto měření sil naši žáci obstáli. Nejúspěšnější 3 ze základního kola v naší škole se probojovali mezi 200 nejlepších řešitelů a postoupili do finále. **Gratulujeme jim a přejeme svěží mysl.**

Ve finále si všichni tři naši zástupci vedli velmi pěkně. Nejlepšího výsledku v tomto obtížném měření sil dosáhl **Vít Jirovský z 5.C – skončil ve finále na pěkném 35.místě. Blahopřejeme.**

V planetáriu

Ve čtvrtek 9.října jsme jeli autobusem do Prahy. Na cestu nám svítilo sluníčko. Když jsme dojeli do Prahy, šli jsme Stromovkou. Tam jsme sbírali kaštiny. Potom jsme došli k planetáriu.

Vešli jsme do veliké polokoule, sedli jsme si a byla tma. Všude kolem nás byl vesmír. Viděli jsme různé planety: Venuši, Jupiter, Saturn, Zemi. Nejvíc se mi líbilo Slunce a ostatní hvězdy a ještě Měsíc. To bylo nejzajímavější, protože v Měsíci byly krátery.

Moc se mi tam líbilo. Mohli jsme si něco koupit. Já jsem si koupila mapu o hvězdách.

Stromovkou jsme šli zpátky k autobusu. Viděli jsme Vltavu. A pak jsme už ujížděli zpátky domů. V autobuse jsem si prohlížela mapu a zjistila, že je k poznávání souhvězdí.

Doma jsem pak všechno vypravoval a určitě se tam podívám ještě někdy s rodiči.

Amálka, Klára a David ze 2.C

Naše město – Kolín

V muzeu jsme viděli model dřívějšího Kolína. Přes Labe vedl dřevěný most, a vždycky, když na Kolín táhla nepřátelská vojska, tak ho kolíňáci podpálili, aby jim znesnadnili cestu. Dnes je na starém mostě povoleno jezdit jen jedním směrem. Protože kdyby se jezdilo dvěma směry, tak by spadl.

Nejvíce mě zaujalo, že Kolín měl dvojité hradby a že na strop dávali ploché kameny. Na nich byly trámy a navrchu sláma. Když ta sláma náhodou začala hořet, tak ty kameny nedovolily ohni, aby vnikl do domu. V domech místo poliček byly výklenky.

Taky jsem nevěděl, že se v Kolíně těžilo stříbro. Viděli jsme i věci, které se používali k těžbě stříbra.

U chrámu sv. Bartoloměje je starý hřbitov. Na věži jsou fiály. Vedle chrámu dodnes stojí dům, jehož majitel byl upálen. Je tady také Stará škola – v ní je dnes muzeum, ve kterém jsme byli.

U Kolína dodnes stojí mlýn.

Na náměstí stojí Rychta, která je dnes nazývána Radnice.

Juraj Čikoš, Veronika Tupá a Zuzana Vítková z 3.C
Michal Toman, Zachová, Pecinová a Ondřej Tittl z 3.B

Na vycházce

Sedmá základní škola leží na ulici Masarykova. Odtud jsme se vydali při hodině vlastivědy směrem na sever do Bezručovy ulice, přešli jsme ulici Jaselskou a vyrazili ulicí Kmochova kolem druhé základní školy až ke starému židovskému hřbitovu. Tam jsme viděli běhat černou kočku. Někteří spolužáci říkali, že je to zlé znamení. Já nejsem pověřivá, ale přesto bych tu bydlet nechtěla.

Minuli jsme sokolovnu, Základní uměleckou školu Františka Kmocha, kolínský zámek a Zámeckou neboli Dům dětí a mládeže. Potom jsme šli ulicí Pražskou směrem ke Karlovu náměstí, zahrnuli jsme do ulice Na Hradbách (zde je informační centrum a synagoga), Karolíny Světlé a potom přišel náš cíl – ulice Brandlova.

Jsou tam sluneční hodiny a chrám svatého Bartoloměje, který je dominantou města. Je to druhý největší gotický chrám v Evropě. Jsou tam také dvě muzea. Ptali jsme se, proč je na jednom nápis muzeum a na druhém museum. Paní učitelka nám vysvětlila, že podle starého pravopisu se ve slově muzeum psalo S a podle nového pravopisu píšeme Z.

Potom jsme šli ulicemi Kouřimská, Legerova (zde jsme viděli dům, ve kterém žil básník Karel Leger), Žižkova, Nerudova a Masarykova. To už jsme byli zpátky u školy. Trochu jsme se opozdili, ale paní učitelka na angličtinu nám to odpustila, protože jsme všechno učení stihli.

Kateřina Brhlíková a Václav Kopáček, 4.C

Řepařská drážka

V pondělí paní učitelka řekla, že pojedeme na řepařskou drážku. Byla to odměna za 1.místo ve sběru starého papíru. Byli jsme úplně nadšení a nedočkaví. Na tento výlet se s námi dostali i jiní žáci naší školy – nejlepší 3 sběrači starého papíru z jednotlivých tříd.

Jakmile jsme dorazili po docela krátké cestě autobusem na místo, vešli jsme do muzea. Pán, který nás provázel, nám řekl něco o historii řepařské drážky. Viděli jsme například starou lampu nebo jiné exempláře. Domníval jsem se, že v muzeu budou i výkresy, které jsme malovali. Byly tam. Ani mi nevadilo, že v muzeu jsou jen ty, které skončily na stupních vítězů, protože pod nimi byl i zbytek.

A v tom jsme ji uslyšeli. Vlak s parní lokomotivou se blížil. Lidé vystoupili a my jsme okamžitě nastoupili do dvou vagónků. A už se jelo. Ze začátku jela mašinka pomalu, ale pak to byla hezká rychlá jízda. Za chvíli vlak zastavil. Přepojovali lokomotivu. Přesedl jsem si, abych lokomotivu viděl zblízka. Naráz to cuklo a jeli jsme zpět. Najednou lokomotiva zabrala naplno a pára nás osprchovala. Velmi mě překvapilo, že pára byla studená.

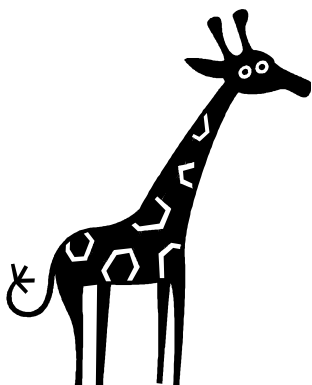
Dorazili jsme na nádraží a rozloučili se. Jízda zpět do školy byla také dobrá, ale nebylo to jako ve vláčku. Řepařská drážka a jízda s parní lokomotivou se mi velmi líbila a rád bych se na drážku podíval někdy znovu. Aspoň ještě jednou.

Vojta Jeřábek, Tereza Havelková, Michaela Holovská - 5.C

Básničky

Záhorová, 5.B

Jana, Jana, Jana,
Veselá je panna.
Chodí taky pozpátku,
Napíšem jí pohádku.
Jana, Jana, Jana,
Veselá je panna.
Radostí se tetelí,
Celý den je v posteli.

Míša Novotná, 5.C

Můj malý psíček
má na noze flíček.
Je to velký pes, to se ví.
Jenom spí a všechno sní.
Mám ho ráda moc, moc, moc,
večer štěkne: Dobrou noc.

Michaela Holovská, 5.C

Můj malý psíček
Jmenuje se Endíček.
Má veliká očička,
menší je než kočička.
Když s ním jdu ven na chvílku,
dostanu hned pusinku
Pak má radost velikou,
pomáhá mi s matikou.

Anna Hanousková, 5.C - Štěně

Štěně není lehká věc.
Skáče, štěká, neposlouchá.
Je s ním ale legrace.
Večer hupne do postele
A spí jako matrace.

Každý večer drbu ti tvé uběhané nožky.
Roztomilý jsi jak plyšák bílý,
jako nebíčko,
žlutý jak to sluníčko.

Tvrдый, 5.B

Žirafa má dlouhý krk,
Dohlédne až na ten smrk.
Smrk se houpe, smrk se točí,
ona se však neotočí.
Krk má dlouhý. Pročpak asi
Dívá se k sousedům, jak jim to sluší.

Eliška Tománková, 5.C

Ronek, Ronek, Ronek,
utrhl nám zvonek.
Skočil totiž na vrata,
je to velký popleta.
Ronek je pes veselý,
štěká v týdnu, v neděli.
Je to vlčák, jak má být.
Hlídá děti i náš byt.

Kristýna Kvasničková, 5.C - Morče

Hele támhle v boudě, krčí se tam morče.
Stačí mu dát mrkvičku
a už ji chroupá v pelišku
Po mrkvičce si dá dvacet,
je to velký macek.
Zuby ostré jako nůž, nožky krátké.
Očka bystrá jako liška.
Je to můj kamarád morče.

Vojta Jeřábek, 5.C

Kokršpaněl, kokršpaněl,
jistě není žádný Španěl.
Jeho domovem je Česko,
Morava a trochu Slezsko.

Lukáš Poklop, 5.C

Mám doma chameleóna,
jmenuje se Ája.
Sedí doma na větvi,
a vyhřívá se ráda.

Štěpán Chapčák, 5.C

Ten náš pudl Alík,
dostal včera balík.
A v něm byla kost,
měl ji pro radost.
Hraje si s ní rád,
je to kamarád.

Jiří Markytán, 5.C

Tančím, abych žil.
Nic jsem zatím nevypil.
Válím se, kloužu se, skáču,
Těším se na věču.

Pohádky

Veselá, 5.B

Láska je jako oceán. Víš, co je na začátku, nevíš, co je na konci. Jednou si každý z nás sedne do lodi, do člunu, nebo plachetnice a vydá se objevit, co na konci oceánu je. Možná se cestou někdo zastaví a doplní zásoby, někdo zas ztroskotá a už si bude myslet, že je s ním ámen, ale i ten na konec oceánu doplave, i ten se dostane do přístavu, zakotví a zůstane.

Běla Kubištová, 3.B – Praštěná pohádka na písmenko H

Hloupý Honza hádal hádanky. Hrál hry. Hrozně hvízdal. Hryzal hračky. Hezkou hudbu hrál harmonikou. Hbitě házel hnědou hlinou. Hrůza!! Honzovi hořela hlava.

Kryštof Kolovecký, 3.B – Pirátská princezna – povídka na P

Piráti pluli po Pacifiku, přepadli princeznu parník. Princezna plácla po pirátech pádlem. Potom potopila piráty ponorkou.

Gavorová, 3.B – Pirátská povídka na P

Piráta Pavel potřeboval posádku pro parník. Proto prošel přístav. Po procházce přístavem přivedl pět pirátů – Petra, Pepu, Patrika, Přemysla, Prokopa. Piráti prohlíželi parník. Po prohlídce popřemýšleli a povídají pirátovi Pavlovi: „Poplujeme.“ Parník pojmenovali Piškot. Přejeme pěknou plavbu, piráti!

Adam Rampír, 5.B

Byl jednou jeden vepřík. A strašně rád se schovával do žita. Přestože mu to maminka zakázala, každý večer chodil do žita dál a dál. Jednoho dne přišel den zabíjaček. A protože náš vepřík byl moc vypasený, přišel na řadu jako první. A tak skončil život jednoho vepře. Od té doby se říká: „Měl se jako prase v žitě.“

Markéta Záhorová, 5.B – Dobrodružství džungle

Byla jednou jedna džungle. Bylo to v Africe. V džungli žilo mnoho zvířátek. Všichni tam měli rodinu, kromě žirafy Símy. Síma byla velice chytrá žirafa a pokoušela se skamarádit. Ale nikdo se se Símu kamarádit nechtěl. Bylo jí to hrozně líto. Ostatní zvířátka si o ní myslela, že je nafoukaná a zlá. Síma se rozplakala. Gorilka Žuzu ji uslyšela a začala ji utěšovat. Síma viděla, že může gorilce důvěřovat. A tak se staly kamarádkami.

Gabriela Šedivá, 5.B

Byla jednou jedna holčička, která se jmenovala Adélka. Velkou část svého života trávila přípravou se do školy. Ráda se učila a připravovala do školy, aby měla vše v pořádku. Zrovna měla slavit svůj svátek. Dostala knížky na učení a měla z nich velkou radost. Každý

den si z knížky četla. Jednou se však kvůli čtení zapomněla učit a paní učitelka jí druhý den vyhubovala, že se nepřipravila do školy. Pak si vzpomněla, že si dávala knížku do tašky. Řekla si, že se bude pořád připravovat do školy a maminka jí to každý den připomínala. Od té doby už nikdy nezapomněla.

Lukáš Kupka, 5.B

Byl jednou jeden kluk, který měl rád psy. Jmenoval se Lukáš. Doma žádného pejska neměl, ale chtěl ho mít.

Přišly Vánoce a v košíku pod stromečkem ležel pejsek. Lukáš byl tak rád, že z toho začal výskat. Pořád si spolu hráli a oba byli spokojení. Chodili spolu na procházky a při jedné vycházce se stalo něco strašného. Pejsek snědl kousek papíru. Tak šli k veterináři. Pan veterinář říkal, že je pejsek v pořádku. Dal mu prášky, aby se léčil.

Všechno dobře dopadlo a Lukáš se o pejska staral pořád pěkně. Byli z nich dobří kamarádi.

Jana Veselá, 5.B – Chudák Lucinka

Žila byla jedna dívka a jmenovala se Lucinka. Její rodiče byli pan Starosta a paní starostová. Měli na starost celou radnici a na Lucinku neměli čas. Lucinka byla smutná. Třebaže ve škole měla nejhezčí hračky ze všech dětí, drahé knihy – ona chtěla, aby se jí tatínek s maminkou více věnovali.

Jednou dostala pozvánku na recitační soutěž. Měla velkou radost, protože chtěla, aby se tam šli její rodiče podívat. Ale tatínek řekl, že má moc práce a že se vyhlášení stejně dozví. Maminka řekla to samé a bylo po radosti. Druhý den se ve škole svěřila jedné své kamarádce a byla strašně nešťastná. Kamarádka jí poradila, ať na tu přehlídku nechodí a stopuje rodiče, jestli opravdu mají moc práce. A tak Lucinka stopovala rodiče a dozvěděla se, že pro ni připravují velké překvapení. Lucinka byla šťastná, že nezapomněli na její narozeniny.

Příběhy o strašidlech

Honza a strašidelná kniha - Ondřej Moc, 4.C

Honza hledal v knihovně, jakou knížku z pohádek si vybrat. Nemohl se pořád rozhodnout..

Našel knížky: O perníkové chaloupce, Šípková Růženka, O Otesánkovi. Až našel tu, která se mu líbila: Strašidlo Lojza.

Ta knížka se mu tak líbila, že stále jen četl. Když ho maminka zavolala na večeři, musela mu to říkat pětkrát. Když chtěli jít na hřiště, Honza vždy zůstal doma, protože tu knížku chtěl dočíst a vědět, jak to dopadlo.

Jednou večer, když chtěl už Honza jít spát, vyletělo z knížky strašidlo, ale Honza si ho nevšimnul.

Honza chtěl zavřít knížku a najednou: POMÓÓOC, strašidlo. A tak Honza knížku zaklapnul a už ji v životě nečetl.

O strašidlech - Lenka Čudová, 4.C

Byl jeden kluk jménem Kuba. Jednou šel k polici, kde byly naskládány knihy. Vybral si knihu o strašidlech.

A tak četl. Ta kniha se mu moc líbila. Otočil list a četl dál, a když se podíval na obrázek, řekl si, to je ale strašidelný obrázek.

Najednou z knížky vyletěl duch. Kuba se lekl a utíkal.

Duch si vzal knihu a četl si v ní. Haha, smál se duch. Kuba utíkal a ječel: „Ááá.“ Duch si pomyslel: „To je dneska mládež“. Letěl za Kubou a chtěl ho chytit, ale nechytil. Vrátil se do knihy a usnul.

Byl jeden kluk jménem Kuba. Vybral si knihu o strašidlech.

Honzík v knihovně - Eliška Dejmková, 4.C

Bylo ráno a Honza musel do obchodu. Naproti obchodu byla knihovna. Honzík byl zvědavý. Odnesl nákup domů, protože to měl o kousek dál a pak se vrátil. Šel se tam podívat. Pozdravil a prošel skoro celou knihovnu.

Nemohl ale pořádně najít pohádky, a tak se zeptal paní knihovnice, kde je mají. Paní mu odpověděla: „Tam vzadu, ale dej si pozor, ať se ti nic nestane.“ Honzík šel dozadu. Trochu se bál. A pak našel pohádky.

Najednou vidí knížku o duších a říká si: „To je něco pro mě“. Vzal si knihu a začal číst. Knižka se mu začala líbit a tak stále četl. Najednou z knihy vylezl duch. Honza se lekl a utekl. Po chvíli přijeli rodiče a Honzík jim vyprávěl, jak se měl.

Pohádka strachu - Michal Jelínek, 4.C

Vašek byl pravidelný návštěvník knihovny. S velkým nadšením běžel k policím s pohádkami. Nemohl si vybrat. Nakonec si vybral knížku o strašidle a princovi. Četl, četl a četl až usnul. Zdálo se mu o strašidle. Vašek utíkal a utíkal a strašidlo ho už nestíhalo. Probudil se a četl dál a moc ho to bavilo. A usnul znovu.

Ale tentokrát to bylo horší. Moc a moc se bál. Bylo to hrozné, strašidlo se mu smálo a Vašek plakal. A strašidlo strašilo dál, až Vašek řekl: „Dost!“

A najednou přijel princ. Se strašidlem bojovali. Dál a dál čas ubíhal a princ slábnul, ale nedali se. Strašidlo četlo horor, který princ nesnášel.

Nakonec vyhráli a Vašek svůj sen vyprávěl ve škole. A už nikdy nečetl strašidelné pohádky.

Petr a jeho strašidlo Eda - Katka Brhlíková, 4.C

Petr rád chodí do knihovny a půjčuje si všelijaké knížky, ale nejraději čte ty strašidelné. Půjčil si proto knížku Záhadné, ale hodné strašidlo.

Doma otevřel knížku a s velkým zájmem začal číst a prohlížet si obrázky.

Jak otevřel stranu se strašidelným číslem 13, vyletělo z obrázku strašidlo. Petr stál jako solný sloup. „Já jsem Eda“, řeklo strašidlo, ale Petr už utekl.

„Neboj se mě, já jsem hodný, už i podle názvu knížky.“ Petr se usmál, lehl si do postele a Eda mu četl a četl, až Petr usnul. Potom se Eda schoval zpátky do knížky.

Předškoláci ve škole

Ve středu 15.října přišli na „Sedmičku“ poprvé noví předškoláci se svými rodiči. Zazpívali si a pohráli si s medvídkem. Vyzkoušeli si, jaké to je, sedět ve školní lavici. Prohlédli si školu a třídu, do které se chodí učit jejich starší kamarádi z mateřské školy. Byla to příjemná hodinka v novém prostředí. Příště určitě přijdou zas.

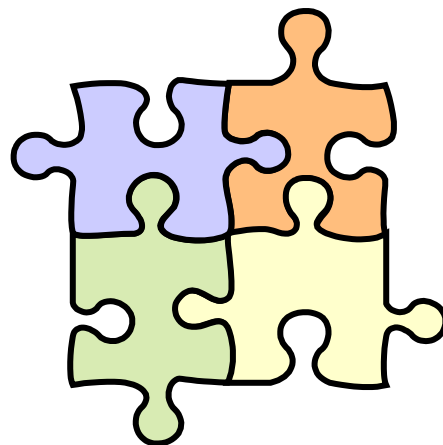
A přišli.

Při dalším setkání ve středu 22.října se projížděli po třídě s „autem“ a malovali i zpívali. Pohádka o autíčku se jim také líbila.

Při prvním listopadovém setkání pracovali s keramickou hlinou a vyráběli hračku pro svého plyšáčka. Práce je natolik zaujala, že se jim ani nechtělo domů.

Už se těší na příští setkání, které bude zase ve středu. A o které hračce bude pohádka? To je překvapení.

Povídali si o pohádkách. Hledali dvojice obrázků, které patřily do jedné pohádky a museli říct její název. Potom skládali pohádkový obrázek z dílků. Odměnou jim byla pohádka. Všichni

poslouchali s velkým zaujetím. Pohádka – to je přece pro děti to nejlepší. Po návratu domů jim rodiče určitě před spaním nějakou přečtou.

Poslední setkání bylo se zvířátky. Opět poslouchali pohádku, poznávali zvířátka hmatem a povídali si o nich.

Všechny semináře vedly učitelky prvního stupně M.Cindrová (autorka projektu), V.Horová, H.Hubáčková, E.Konvalinková, L.Ryšánková a V.Motáková. Každou hodinu tvořil uzavřený příběh, ve kterém byli hlavními postavami dva sourozenci Adam a Anička, hračky a zvířátka. Hlavním záměrem bylo posilování a rozvoj motoriky, zejména koordinace, uvolňování paže, jemná motorika a prostorová orientace. Dále posilování vyjadřovacích schopností zaměřené na slovní zásobu, artikulaci a dechová cvičení. Zrakové vnímání bylo soustředěno na shody a rozdíly, figuru, pozadí, barvy a tvary. Také byla posilována paměť, hmat, fantazie a tvořivost, spolupráce mezi dětmi, přizpůsobení pravidlům, toleranci a přivykání školnímu prostředí. Hojná účast dětí s rodiči svědčila o vhodně zvoleném tématu celého semináře.

Na středečních setkáních se postupně vystřídalo 49 dětí se svými rodiči.

Děkujeme všem rodičům a jejich dětem za účast na našem semináři i za pochvalná slova vyjádřená v závěru celé akce.

Jak vypadá práce dětí v 1.ročníku? Na to se mohou přijít podívat rodiče se svými dětmi ve **středu 3.prosince 2008** do 1.A a do 1.B. Bude zde probíhat **ukázková hodina v 1.třídě** pod vedením paní učitelky Mgr.Lenky Ryšánkové a Mgr. Vlasty Horové. Pracovat budou současní žáci 1.ročníku.

Zápis do první třídy

bude na naší škole ve **čtvrtek 15.ledna od 13 do 18 hodin a v pátek 16.ledna 2009 od 13 do 17 hodin**. Dostavit se mohou všichni rodiče se svými dětmi narozenými v období od 1.9.2002 do 31.8.2003. S sebou musí vzít rodný list dítěte a svůj občanský průkaz.

Budoucí první třídy budou vyučovat paní učitelka Mgr.Helena Hubáčková a pan učitel Mgr.Radek Holovský. Podle počtu zapsaných dětí bude podle potřeby určen další vyučující do 1.třídy.

Pro děti zapsané na naší škole pořádáme **od 11.února 2009 vždy ve středu od 15,15 hodin lekce „Dobrého startu“**, které jsou obdobou Veselé školičky. Tady se ale děti více připravují na roli školáka a rozvíjejí dovednosti a návyky, které jim usnadní start v počátcích školní práce. Veškeré činnosti opět probíhají formou zábavných her.

Zájem o účast dětí v lekcích Dobrého startu vyjádří rodiče vyplněním přihlášky, kterou obdrží při zápisu do 1.třídy a jejím odevzdáním nejpozději do 20.ledna 2009 v kanceláři školy nebo do poštovní schránky na školní budově.

Aktuální informace o škole najdete na www.7zskolin.cz
e-mail: reditel@7zskolin.cz, telefon: 321 725 886

